

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 3,029. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου,

Διατάττει.

Α'. Ἐν ὅσῳ τὸ ἄλλας ἐξάγεται διὰ λογαριασμὸν μερικόν, ὁ προσδιορισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς δασμὸς νὰ πληρόνεται εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐξάγεται.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Πέρῳ, τῇ 11 Ἰουνίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ ἀπαράλλακτον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 15 Ἰουνίου 1828.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3,043. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ εἰς τὴν περὶ νομισμάτων διάταξιν ὑπ' Αρ. 207 δι φαίνεται νὰ ἐφυλάχθῃ ἡ ἀκριβὴς ἀναλογία ὡς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ διαφορὰν ἄλλων νομισμάτων, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν Γαλλικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ χρῆσις τῶν ἀνὰ χεῖρας Γαλλικῶν νομισμάτων δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν.

Ἐπειδὴ τὰ τῶν 20 Φράγκων χρυσᾶ νομίσματα, λογιζόμενα πρὸς 57 γρόσια κατὰ τὴν ἰδίαν διάταξιν, εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ μόνα σχεδὸν ἐκ τῶν Γαλλικῶν νομισμάτων εἰς κυκλοφορίαν.

Ἐποῦ ἐπιβεωρηθῇ καὶ διορθωθῇ ἡ διάταξις τῶν νομισμάτων ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς βάσεως.

Διατάττει.

Α'. Τὰ Γαλλικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα νὰ δίδονται καὶ νὰ λαμβάνονται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀπὸ τὴν ἰδίαν διά-

ταξιν προσδιορισθείσης τιμῆς τῶν χρυσῶν νομισμάτων τῶν 20 Φράγκων.

Β'. Νὰ φροντίσῃ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ τὴν ἀκριβὴ ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Πέρῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 15 Ἰουνίου 1828.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3,072. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες νὰ μετριάσωμεν τὰς δυσκολίας τὰς ἐκ τῶν καθαρισμῶν προξενουμένας εἰς τὴν ἐτοιμίην προόδου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προλάβωμεν ὅσα ἤθελον πηγᾶσαι ἀπὸ τὸν ἀπομακρυσμὸν μας ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διαρκούσης τῆς ἀπὸ τὰ καθήκοντα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀπαιτουμένης πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Πελοποννήσου περιστροφῆς μας.

Διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Οἱ τρεῖς Πρόεδροί τοῦ Πανελληνίου συγκροτοῦσι, κατ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως ἀπουσία μας, Ἐπιτροπὴν Γενικῆς Διοικήσεως δεχομένην ὅλας τὰς πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἐσωτερικοῦ κοινοποιήσεις, καὶ ἐνεργοῦσαν κατὰ τὰς ὁδηγίας, δι' ὧν ἐφοδιάζεται, τὰς εἰς αὐτὴν ἐκ τῶν ἀνὰ χεῖρας ὑπεθέσεων παρακατατιθεμένας.

Β'. Ὁ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σποράδας ἑκτακτὸς Ἐπίτροπος ἐκπληροῖ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὰ τοῦ Γραμματέως, καὶ ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ ἐπὶ τοῦ Τμήματος τῶν Πολεμικῶν Προβούλου, ἕως οὗ ἡ νῆσος τῆς Αἰγίνης ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐκκαθαρισμοῦ, καὶ μεταβῇ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκεῖσε.

Γ'. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ Κύριος Ἀναγνώστης Δηλιγιάννης, μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου, ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ Προβούλου τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐκπληροῖ καὶ τὰ καθήκοντά του καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ, καὶ τὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν.

Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπὴ ἀναδέχονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Πόλει, τῇ 13 Ἰουνίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Πετροπόλεως, 25 Ἀπριλλίου.

Προχθὲς ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν εἰς τὸ στρατόπεδον ὁ στρατοπεδάρχης βαρῶνος Διέβιτς. Αὐτοῦ δέλει ἀναχωρήσει εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ἡ Α. Α. Ὑ. ὁ μέγας γκ.ψ Μιχαήλ, καὶ μετὰ ταῦτα δέλει ἀναχωρήσει καὶ ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ, καθὼς ἤδη ἀνηγγέλθη, τὴν 7 τοῦ ἐρχομένου μηνὸς διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Ὀδησσόν, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν κατὰ τὴν 4 ὥραν τὸ πρῶν τὸ στράτευμά μας δέλει διαβῇ τὸν Προῦτον. Ὁ στρατηγὸς Διέβιτς αὐτὸς φέρει προσωπικῶς τὰς διαταγὰς τοῦ Μεγαλειότατου Αὐτοκράτορος, δι' ὧν διορίζεται ἡ ἐναρξίς τῶν ἐχθροπραξιῶν κατὰ τὴν ἄνω εἰρημένην 7 ἡμέραν τοῦ ἐρχομένου μηνός. Ἡ Μεγαλειότατη Αὐτοκρατορίσσα δέλει ἀναχωρήσει τὴν ἐπαύριον τῆς 14 εἰς Ὀδησσόν, διὰ νὰ μεταχειρισθῇ ἐκεῖ τὰ θαλάσσια λουτρά.

— Εἰδήσεις ἐκ Βιέννης, ἐπιβεβαιῶσαι ὅλα ταῦτα τὰ νέα κομισθέντα ἐκεῖ ἐκ Πετροπόλεως ἀπὸ ταχυδρόμου φθάσαντα τὴν 5 Μαΐου τὸ ἑσπέρας, προσθέτουσι ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Α. Μ. δέλει εἶναι εἰς τὸ στρατόπεδον τὴν 18 τοῦ Μαΐου, καὶ ὅτι τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα δὲν δέλει διαβῇ μόνον τὸν Προῦτον κατὰ τὴν 7, ἀλλὰ καὶ τὸν Δούναδιν κατὰ τὸ Γαλάσιον καὶ Ἰσμαήλ. Ὅτι ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ῥωσικῇ αὐλῇ συστημένων διπλωματικῶν μόνος ὁ τῆς Ἀννοθέρας Πρέσβυς Κόμης Δορμπέγγος δέλει συνοδεύσει τὸν Νικόλαον. Ὅτι ὁ Μαρκίων Καραμάνος Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐν Βιέννῃ μετεκαλέσθη διὰ ταχυδρόμου ἀπὸ τὴν αὐλὴν του. Ὅτι τέλος πάντων ἡ αὐλὴ τοῦ Βερολίνου εἶχε κηρύξει τὴν οὐδετερότητα.

Αὐτόθεν, 3 Μαΐου.

Τὰ στρατεύματα τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τὰ προσδιωρισμένα νὰ ἐνδυναμώσωσι τὸ δεύτερον στρατόπεδον, 30,000 περίπου τὸν ἀριθμὸν, ἐβλήθησαν εἰς κίνησιν τὴν 13 τοῦ Ἀπριλλίου. Διευθύνονται δὲ εἰς δύο μοῖρας διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Κιόβου καὶ Γιτομίρου καὶ τὸ μὲν πεζικὸν καὶ πυροβολικὸν συγκροτοῦν τὴν ἐξ ἀριστερῶν μοῖραν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ πεζικοῦ καὶ τὸ ἱππικόν, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Ταῦτα τὰ στρατεύματα συνιστάμενα ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς φρουρᾶς, πλήρη εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν συνταγμάτων καὶ ταγμάτων ἰων, μὲ μεγαλοπρεπὲς πυροβολικόν, καὶ ἐξόπισθεν ἑτερον πυροβολικὸν Κογιγρέδιον, παριστάνουν τὸ ὠραιότερον στρατιωτικὸν ἄθροισμα, τὸ ὅποιον ἐμπορεῖ τις νὰ ἴδῃ. Τὰ στρατεύματα ταῦτα ὁδηγούμενα ἀπὸ τὴν Α. Α. Ὑ. τὸν μέγαν δούκα Μιχαήλ καὶ τὴν Β. Α. Ὑ. τὸν μέγαν δούκα τὸν διάδοχον, ἐπομένης ὅλης τῆς πολεμικῆς παρασκευῆς, παρετάχθησαν μὲ ταχὺ βῆμα ἔμπροσθεν τῶν Μεγαλειότατων Αὐτοκράτορος καὶ Αὐτοκρατορισσῶν, καὶ ἀνεχώρησαν πρὸς τὸ διωρισμένον μέρος μὲ ἐκεῖνο τὸ αἶσθημα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸ ὅποιον γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὅποιον προσεκλήθησαν νὰ ὑποστηρίξουν.

— Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξέδωκε τὴν 26 προκήρυξιν, ἥτις διατάττει συλλογὴν ἀνὰ 2 ἐκ 500 ἀνθρώπων καθ' ὅλον τὸ βασιλεῖον, ἐκτὸς τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γρουσινίας, Βεσσαραβίας, Χερσῶνος, Αἰκατερινοσλάβης, Πουλτάβης, Σλοβόδσκου, Οὐκράϊνοκ, Κιόβου καὶ Ποδολίας, ὅπου θέλουν συλλεχθῇ μόνον εἰς ἀνὰ τοὺς 500.

Ἐξ Ἰασιου, 7 Μαΐου.

Χθὲς ἑσπέρας ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ εἰδήσις ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐρρίφθησαν αἰφνηδινῶς γεφυρίδια ἐπὶ τοῦ Προῦτου πέριξ τοῦ Σκουλενίου, τόπον συνεικοῦ, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντος ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι εἶχον ἀρχίσει νὰ κατασκευάζουν τρεῖς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου. Σήμερον δὲ περὶ τὴν 5 ὥραν τὸ πρῶν ἔφθασαν εἰς τὴν πρωτεύουσιν ταύτην τῆς Μολδαβίας δύο τάγματα Οὐλάνων Ῥώσων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Λοπερέστη. Οὗτος ὑπῆγε πάσαντα εἰς τὸν αὐθέντην Στούρτζαν διὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τὴν παρὰ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων κατάσχεσιν τῆς αὐθεντίας καὶ τὴν παῦσιν τῆς διοικήσεώς του. Μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν περίπου ἔφθασαν ἕτερα τάγματα Οὐλάνων καὶ ἐν σύνταγμα πεζικοῦ ἐν μουσικῇ πομπῇ. Περὶ τὴν 10 ὥραν εἰσῆλθεν ὁ Κόμης Πάλην διωρισμένος διοικητὴς τῶν δύο αὐθεντιῶν. Ἡ γερουσία τῶν βοιάρων συνηθροίσθη διὰ ν' ἀκούσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ νέου διοικητοῦ, ὅστις ἐπαρουσιάσθη τὴν 11 ὥραν εἰς τὴν γερουσίαν, ὅπου ἔδωκε μίαν προκήρυξιν τοῦ εἰς Μολδαυικὴν γλῶσσαν καὶ μίαν διακήρυξιν τοῦ κατὰ τῆς Πόρτας πολέμου, καὶ τὰς δύο τυπωμένας, αἵτινες καὶ ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ παλατιοῦ τῆς γερουσίας. Ὁ αὐθέντης Στούρτζας ἐμεταχειρίσθη ὡς αἰχμάλωτος, ἀλλ' ἐν ταύτῳ μὲ τὰς εἰς τὸν βαθμὸν του πρεπούσας τιμάς. [Ῥφ.μ. τῶν ἰον. νήσων.]

Προκήρυξις τοῦ Αρχιστρατήγου τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων.

“Κάτοικοι τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας!

„Ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ, ὁ σεβαστὸς μου Κύριος μὲ διέταξε νὰ καταλάβω τὸν τόπον σας μὲ τὸ στράτευμα τοῦ ὁποίου ηὐδόκησε νὰ μὲ ἐμπιστευθῇ τὴν ἀρχηγίαν. Οἱ λεγεῶνες τοῦ Μονάρχου Προστάτου τῆς τύχης σας, διαβάντες τὰ σύνορα τῆς γεννητῆς γῆς σας, συνεπιφέρουν εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας καὶ τῆς τελείας ἀσφαλείας.

„Μολδανοὶ καὶ Βλάχοι πάσης τάξεως! δέχθητε τὰ παλληκάρια, τὰ ὅποια ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁδηγῶ, ὡς ἀδελφοὺς, ὡς φυσικοὺς ὑπερασπιστάς σας· σπεύσατε νὰ συμπράξετε, καθ' ὅτι ἡ χρεία τὸ καλέσει, εἰς τὰ κινήματα τῶν στρατοπέδων τῆς Α. Α. Μ., καὶ δότε εἰς ἐκείνην τὴν δύναμιν, ἡ ὅποια ἀκαταπαύστως ἐπαγερτήσεν εἰς τὰ δικαιώματά σας, νέας ἐνδείξεις τῆς παλαιᾶς σας προσκολλήσεως. Ὁ πόλεμος, τὸν ὅποιον ἐκέρυξε τώρα ἡ Ῥωσσία πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, εἰ ἔχει ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαιμάτων ἀπαιτήσεων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πασιφανστάτων συνθηκῶν. Εἰρηνικοὶ καὶ εὐπειθεῖς θεαταὶ τῶν ἐχθροπραξιῶν, αἱ ὅποιαι δὲν διευθύνονται πρὸς ἐσθὴ καταγίνεσθαι χωρὶς κάμμιαν ἀνησυχίαν εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος σας, καὶ ἐκτελεῖτε ἀμεταθέτως ὅλα τὰ χρέη σας. Οἱ νόμοι, τὰ πατρία σας ἔθιμα, αἱ ἰδιοκτησίαι σας, τὰ προνόμια τῆς ἀγίας πίστεως, ἥτις μὴ εἶναι κοινὴ, θέλουν εὐλαβηθῇ καὶ ὑπερασπισθῇ. Καὶ δὲ

ταχύτερα εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, μὲ ἐπιφόρ-
 τισιν ὁ αὐτοκράτωρ μου νὰ συστήσω πάσαντα εἰς τὰς
 ἡγεμονίας μίαν προσωρινὴν κεντρικὴν διοίκησιν, τῆς
 ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς διωρίσθη ὁ Κόμης Φάλην. Αὐτὸς φέ-
 ρει τὴν πιστοσύνην τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος θέλει
 μεταξὺ σας τὰ καθήκοντα καὶ τὰς δυνάμεις
 πληροῦσαι Προέδρου τῶν γεγενησίων τῆς Μολδαβίας καὶ
 Βλαχίας καὶ θέλω καταβάλλει ἐνεργητικωτάτην προσ-
 πάθειαν εἰς τὸ νὰ τὸν βοηθῶ εἰς τὰ ἔργα του. Αὐστηρὰ
 εὐταξία θέλει διατηρηθῇ εἰς ὅλα τὰ στρατιωτικὰ σώματα,
 καὶ θέλει παιδεύεται εὐθὺς ἡ παραμικρὰ ἀταξία· κατὰ
 τὸτο ἐμπορεῖτε νὰ εἰσβαί βέβαιον.

Καὶ οἱ τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, ὁ πόλεμος,
 τὸν ὅπου ὁ Σεβαστὸς μου Ἠγεμὼν ἠναγκάσθη νὰ ἐπι-
 χειρισθῇ, δὲν θέλει σὰς στερήσῃ, καθὼς ἐλπίζει, εἰμὴ
 στιγμιαίως, τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης· αὐτὸς σὰς βεβαιώνει
 περὶ τῆς ἐντὸς ὀλίγου ἐπανόδου αὐτῆς, καὶ περιπλέον
 θέλει στερεώσῃ τὸ ἀγαθὸν μιᾶς νομίμου ὑπάρξεως καὶ
 διαρκούς, δεμελιωμένης ἐπὶ συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θέλουν
 ἐκλείψῃ ὁλοτελῶς τὰ ἔχνη τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ὑπεφέ-
 ρετε, καὶ σὰς δώσει τὴν βεβαιότητα μέλλοντος εὐτυχούς.

Ἡ εἰς τὰς καθεστῶτας ἀρχὰς ὑποταγὴ σας, ἡ λήθη
 τῶν ἀδημονιῶν, τὰς ὁποίας ἐγέννησεν ἡ ἀναρχία, ἡ θυσία
 τῶν ἰδιαιτέρων συμφερόντων διὰ ἀγῶνα εἰς ὅλους κοινόν·
 ταῦτα εἶναι τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἐξ ὀνόματος τοῦ Αὐτο-
 κράτορος σὰς παρακινῶ νὰ ἐκπληρώσῃτε ἐκουσίως καὶ
 ἐμψύχως. Ἀκολουθήσατε τοὺς μεγαλοψύχους σκοποὺς,
 τῶν ὁποίων ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ διεκμηνεύς, καὶ
 θέλετε ἀποκτήσῃ νέα δικαιώματα πρὸς τὴν εὐνοίαν τῆς
 αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ στρατοπέδου.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος
 ΚΟΜΗΣ ΒΙΤΕΓΕΤΕΝΗ.

Ἐκ Λονδίνου, 9 Μαΐου.

Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ Κωνσταντινου-
 πόλεως διεσκέδασαν πᾶσαν ἐλπίδα εἰρήνης. Ὁ Σουλ-
 τᾶνος ἔχει ἀπόφασιν νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην τῶν μα-
 χῶν ἡ δὲ ἀπόφασίς του φαίνεται δεμελιωμένη εἰς
 τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις θέλουν ἀντι-
 σταθῇ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ Τουρκικοῦ κράτους.
 Πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ μεταλλαγὴ τοῦ σχεδίου τῶν
 ἐργειῶν τῆς Ῥωσσίας εἰς τοῦτο τὸ περιστάτικόν πρέπει
 νὰ ἀποδοθῇ. Ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος, ὅστις ἤθελε νὰ
 ἐνχαριστήσῃ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς Βλαχίας καὶ Μολ-
 δαβίας, ἀπεφάσισε τώρα νὰ περάσῃ ἐν ταύτῃ τὸν
 Δούναβιν καὶ νὰ πορευθῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν. (Ταχυδρόμος.)

Ἐκ Παρισίων, 14 Μαΐου.

Εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς τῶν ἀντι-
 προσώπων ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἔκαμε τὰς ἐξῆς
 παρατηρήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ν' ἀνοιχθῇ ἀπὸ
 τοῦ ὑπουργοῦ τῆς οἰκονομίας δάνειον 4 ἑκατομμυρίων τόκων.
 Ἐλευθέρᾳ καὶ δυνατῇ κυβέρνησιν ἔπρεπε πάντοτε νὰ
 εἴη τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων,
 λαμβάνουσα κατ' αὐτὰ τὸ πρῶτον εἰς αὐτὴν μέρος, ἡ
 φέρουσα οὐδετέρα, ἐὰν ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ

ἀξιοπρέπεια τῆς ἐπικρατείας. Ἡ Ῥωσσία ἀπεκρίθη
 μὲ τὸν πόλεμον εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς Πόρτας.
 Τὰ Ῥωστικὰ στρατεύματα διέβησαν τὰ σύνορα, καὶ
 ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς ὑπῆγαινε διὰ τὰ γένη ὁδηγὸς τοῦ
 στρατεύματός του. Κάνεις δὲν ἐμπορεῖ ν' ἀντιτείνῃ εἰς
 τὴν Ῥωσσίαν περὶ τοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον ἔχει νὰ
 ζητήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν Πόρταν συνθη-
 κῶν της. Αἱ σχετικαὶ τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν Τουρ-
 κίαν θέσεις ὑπαγόρευσαν ἀπαιτουμένως ἐξηγήσεις τινὰς
 πρὸς ἀλλήλας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως μιᾶς συν-
 θήκης, ἥτις ἦτον εἰς αὐτὰς κοινή. Ὅτι ἡδύνατο νὰ
 εἴπῃ [ὁ ὑπουργὸς] κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν, εἶναι ὅτι οἱ
 σύμμαχοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διεκήρυξαν τὴν ἐπι-
 θυμίαν των, καθὼς ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία, ὅτι θέλουν
 ἐμμείνει εἰς τὰς ὑποσχέσεις των, καὶ θέλουν ἐκπληρώ-
 σαι τὰ ὀριζόμενα εἰς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Ἡ Γαλ-
 λία τὸ κατ' ἐαυτὴν δὲν ἡδύνατο νὰ θεωρῇ μ' ἀδιαφο-
 ρίαν τὰς παρατεινομένας δυστυχίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 ἐβεβαιώθη (ὁ ὑπουργὸς) ὅτι ἡ παρὰ τῆς κυβερνήσεως δοθεῖσα
 βοήθεια καὶ ὑποστήριξις εἰς τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο ἔθνος δὲν
 θέλει ποτὲ λογισθῇ ἀπὸ τὴν βουλὴν ὡς μία τῶν θυσιῶν
 τῶν ἀξίων ἐλέγχου. Τὰ αἷτια ταῦτα ἔπρεπε νὰ φανοῦν
 χωρὶς ἀμφισβολίαν ἀποχωρῶντα εἰς τὴν βουλὴν διὰ τὴν
 ἐξαρχῆς γενομένην ζήτησιν. Ταῦτα πιστοποιοῦν τὴν ἀγ-
 ρυπνίαν τῆς κυβερνήσεως, ἐνῶ συγχρόνως ἐγγυῶνται τὸ
 δάρρρον, τὸ ὅποιον ἔχει ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν
 ἀφισιώσιν καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ του. Ἡ Εὐρώπη
 προσήλανε τὴν προσοχὴν της εἰς τὰς σκέψεις τῶν βου-
 λευτηρίων, καὶ ἴδιον αὐτῶν ἦτο νὰ παραστήσωσι τὴν
 σοβαρὰν θέαν τῆς πρὸς τὴν κυβερνήσιν εἰλικρινούς αὐ-
 τῶν ἐνώσεως κατὰ πᾶν ὅτι ἀπέβλεπε τὸ συμφέρον τοῦ
 τόπου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν λέγει ὅτι φρονεῖ ὅτι ὀλίγα
 μυστικὰ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν πολιτικὴν τινος κυβερνή-
 σεως, καὶ διὰ τοῦτο ἔρχεται μετὰ παρρησίας νὰ ζητήσῃ
 ἀνθρώπους, πλοῖα καὶ χρήματα. Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ
 μείνῃ θεατῆς, ἀλλ' ὅχι δειλὴ καὶ ἀνίσχυρος· ἡρέθη ὅτι
 ἡ κυβερνήσις πρέπει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν
 Χερσόνησον, καὶ ὠμιλήσῃ περὶ ταραχῆς καὶ διαρπαγῶν.
 Αἱ φῆμαι τῆς Ἐφημερίδος δὲν εἶναι αὐθεντικαὶ ἀπο-
 δεῖξεις. Ἡ κυβερνήσις γνωρίζει ὅτι ἡ βασίλισσα τῆς Πορ-
 τουγαλλίας εἶναι εἰς τὴν Βρασιλίαν, καὶ ὅτι εἰς τὴν
 Λισβῶναν εἶναι μόνον Ἐπίτροπος τῆς Πορτογαλλίας.
 Προτέθη λόγος περὶ ἐπιρροῆς προελθούσης ἀπὸ τὰς ὀχ-
 θας τοῦ Ταμίσου καὶ ἀπὸ τὰς τοῦ Νεῦα· ἀλλὰ ἡ Γαλ-
 λία δὲν ἀνεγνώρισε κάμμιν ξένην ἐπιρροήν. Ἡ Εὐρώ-
 πη δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν εἰρήνης, καὶ εἶναι χρέος
 τῆς κυβερνήσεως νὰ θέσῃ τὴν Γαλλίαν εἰς κατάστα-
 σιν τοιαύτην, ὥστε νὰ δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς πό-
 λεμον, ἐὰν ἡθελε καλεσθῇ.

Μανθάνομεν, λέγει ἡ Ἐφημερίς τῆς Γαλλίας, ὅτι ἡ
 Ῥωσσία συγκατένευσεν, ὥστε ὁ στόλος της νὰ ἐνεργήσῃ
 μετὰ τῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ὡς ἂν αὐτὴ δὲν εἴχε
 ξεχωριστὸν δίκαιον νὰ κάμῃ τὸν πόλεμον.

Ἡ θέσις τῆς Ῥωσσίας, προσθέτει ὁ Ταχυδρόμος,
 ἦτο τῶντι πρᾶγμα ἱκανὸν νὰ διαλύσῃ τὴν συνθήκην τῆς
 6 Ἰουλίου. Τὸ Ἀγγλικὸν συμβούλιον ἀνγγεῖλεν ὅτι δὲν
 ἡδύνατο πλέον νὰ συμπράτῃ μετ' αὐτῆς τῆς Δυνάμεως,

καὶ εἶχε φέρεi εἰς παράδειγμα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡνωμένοι στόλοι ἤθελον ἀπαντήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Τουρκικόν. Τί πρέπει νὰ κάμῃ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἡ Ἀγγλικὴ μοῖρα; πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὡστικὴν μοῖραν κατὰ τὴν προσβολὴν, ἢ ν' ἀποχωρισθῇ ἀνὰ μείνῃ θρατῆς τῆς μάχης μεταξὺ τῶν στόλων δύο ἀποχόμενων Δυνάμεων; Ἡ συγκατάνευσις τῆς Ῥωσσίας θελε λύσει ταύτην τὴν δυσκολίαν καὶ ἐπαναφέρει τὰ πράγματα εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τοῦ Νεοκάστρου ναυμαχίας. „

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Μονήτορα τὰς ἐξῆς σκέψεις περὶ τῆς διαβάσεως τοῦ Προύτου.

Κάμμια ἐκστρατεία κατὰ τῶν Τούρκων δὲν ἐπεχειρήσθῃ ποτὲ μὲ βεβαιότερα πρὸς κατόρθωσιν μέσα. Τὰ ἀρχαία στρατεύματα ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τῆς φρουρᾶς. Ὁ στρατὸς, ἐξησκημένος μὲ σπανίαν ἐντέλειαν, ἐφωδιάσθῃ, ὥς βεβαιούται, διὰ δύο ἔτη ἀπὸ πολεμεφόνδια καὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συναθροισθῶν προκαταλαβόντως. Εἰς τὰ ὑλικά ταῦτα στοιχεῖα τῆς ἐπιτυχίας πρόσθετες καὶ τὰ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ φωτισμένης θελήσεως, ἣτις διευθύνει τὰς πράξεις, καὶ τῆς πείρας τῆς κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους ἀποκτηθείσης. Ἐρευνήθησαν τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα ἀποκατέστησαν βραδέα καὶ ἀτελῆ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐκστρατειῶν κατὰ τοὺς προηγηθέντας πολέμους· ὅθεν τὸ σχέδιον τῆς παρούσης ἐκστρατείας ἐκανονίσθη. Οἱ Ῥῶσοι γνωρίζουν τοὺς ἀντιπάλους των, ἀπὸ ἐξ ἐτῶν ἐσκέφθησαν περὶ τοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον ἐπιχειρίζονται σήμερον, καὶ περὶ τῶν καλητέρων μέσων τοῦ νὰ τὸν κάμωσιν. Ἐμπορεῖ τις λοιπὸν νὰ τοὺς πρεφητεύσῃ ταχείας καὶ ἀποφασιστικὰς ἐκβάσεις. „

Τὰ ἐκ Σμύρνης γράμματα τῆς 5 τοῦ ἐνεστῶτος λέγουσι: „Αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τελευταῖαι εἰδήσεις δὲν μᾶς ἐπιβεβαιοῦν ἀκόμη τὴν διάβασιν τοῦ Δυνατέως παρὰ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων. Λέγουσι ὅτι ἡ Ἱμπραήλα πολιορκεῖται ὅτι μία προσθοφυλακὴ ἐκ τριακοσίων Κοσάκων πεσοῦσα ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν ἐχθρῶν ὑπέφερε, καὶ συνελήφθησαν ἐξ αὐτῶν ἑπτὰ αἰχμάλωτοι, οἵτινες ἐφέρθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὥς ἀπαρχὴ τοῦ πολέμου. Ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος εἶναι συνωδευμένος ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ὁλλανδίας.

Ἐξεδόθη δὲ ἀπὸ τὴν Πόρταν Χάτι σερῖφι πρὸς τὸν λαόν, διὰ τοῦ ὁποῖου προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ πιστοὶ νὰ δράμωσι καὶ ἀκολουθήσωσι τὸ Δοβλέτι εἰς τὸν πόλεμον, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται μετὰ τὸ μπαϊράμι.

Τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Πασκεύιτς Ῥωσικὸν στρατεύμα λέγεται ὅτι εἰσβάλον εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκυρίευσεν τὸ Βαϊαζίτ, Κάρζι καὶ Ἀκαλσίκι. Βεβαιούται δὲ ὅτι καὶ εἰς Ἀνάπαν ἔγεινεν ἀποβάσεις Ῥωσικοῦ στρατεύματος, καὶ ὅτι ἐκυριεύθη καὶ αὕτη ἡ πόλις.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Μετὰ θλίψεως κοινοποιούμεν τὴν ἀκόλουθον περὶ θανάτου τοῦ μακαρίτου Παπαδόπουλου εἰδήσιν, τόσον λυπη-

ροτέραν, ὅσον ὁ θάνατος δὲν ἔγεινεν εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης, τὸ ὁποῖον ὁ μακαρίτης ἀπεφάσισε νὰ ἀσπασθῇ ἀλλ' ἀναξίως καὶ ἀτυχῶς ἀπὸ ἀπλοῦν συμβεβηκέαι ἀπροσδόκητον.

Μαρίνος Παπαδόπουλος, Λευκάδιος, πολλοὺς χρόνους χρηματίσας εἰς τὴν στρατιωτικὴν δούλευσιν τῶν δύο τελευταίων βασιλέων τῆς Νεαπόλεως, Ἰωακείμ Μουράτου καὶ Φερδινάνδου Α', μόλις ἤκουσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πατριωτικὴν σάλπιγγα, καὶ εὐθὺς παραιτήσας τὰς ξένας τιμὰς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὸ περιώνυμον Μεσολόγγιον, ὅπου φιλιωθείς μὲ τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτον ὑπῆγε εἰς τὴν ἐν Ἀστρεῖ Ἐθνοσυνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐκεῖ διωρίσθη νὰ εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ στρατάρχου Α. Λόντου· ἀλλὰ δυστυχῶς ἀσθενήσας ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κεφαλληνίαν καὶ εἰς τὴν πατρίδα του, ἵνα ἀναλάβῃ τὰ τῆς ὑγείας, καὶ αὐτοῦ αἱ καιρικαὶ περιστάσεις τὸν ἐκράτησαν ἀρκετά.

Ἀλλὰ μόλις τὰ Ἑλληνικὰ ἔλαβαν ἄλλην μορφήν, καὶ ὁ παλαιὸς ἀρχηγὸς του καὶ στρατάρχης Τσοῦρετι ἐπάτησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πάλιν ἐκ νέου ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴν του θῦμα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ποθητῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἐνταῦθα ἔγεινε φανερόν, πόσον ἡ τύχη περιπαιζει μὲ τὰ ἀνθρώπινα. Αὐτὸς ἐτοιμάζεται νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἡ δὲ τύχη τὸν καθιστᾷ παιδιᾷς ἀντικείμενον τὸν φονεῦει μὲν, ἀλλὰ πῶς ἀπώλως καὶ ἐπὶ ματαίῳ.

Τὰς 19 Σεπτεμβρίου 1827 εἰς τὴν νῆσον Τήνον, ὅπου μόλις εἶχε φθάσει ὁ τάλας Παπαδόπουλος, ἓνας Χίος, θέλων νὰ δοκιμάσῃ εἰς ἓν σιμωτινὸν πλοῖον τὴν νεοαγόραστον πιστόλαν του, ἐπιστόλισε, τὸ δὲ μολύβι κατὰ περίστασιν ἀξιοθρήνητον ἐκτύπησε τὸν ταλαίωρον Παπαδόπουλον εὐρισκόμενον εἰς ἄλλο πλοῖον, καὶ διὰ μιᾶς τὸν ἐθανάτωσε.

Τοιαύτη ἐστάθη ἡ τύχη τοῦ ἀναξιοπράγησαντος Παπαδοπούλου. Ἡ πατρίς ἐστερήθη μὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐν ἀπὸ τὰ γνήσια τέκνα της· οἱ φίλοι ἔχασαν πιστὸν φίλον· ἡ προβεβηκυῖα μήτηρ θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα τὸν υἱόν της, καὶ ἐπίσης ἀπαρηγόρητα τὸν κλαίει ὁ τεθλιμμένος ἀδελφὸς Δ. Α. Παπαδόπουλος βιβλιοθηκᾶριος εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν. Μακαρίτη Παπαδόπουλε, γαίῳ ἔχοις ἐλαφράν!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὴν 4 τοῦ ἐγγιζόντος μηνὸς Ἰουλίου ἄρχεται τὸ νέον ἐξάμηνον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος. Ὅσοι προσκαλοῦνται οἱ Κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι εὐαρεστοῦνται νὰ λαμβάνουν καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν ἔφημερίδα, νὰ προκαταβάλουν ἐν καιρῷ τὴν τιμὴν τῆς συνδρομῆς, διὰ νὰ μὴ συμβῇ τις διακοπὴ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν φύλλων.

Ὁ Συντάκτης τῆς Γεν. Ἐφημερίδος
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Γ. Χρυσήδης.